

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego "R." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji w K. poprzednio Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego "R." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. [...] w B. przy udziale M. H. P. - nadzorcy sądowego o zapłatę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2021 r., na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 2 sierpnia 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2717 (dwa tysiące siedemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże,

że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 2 sierpnia 2019 r. powódka Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „R.” spółka z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w K. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Określona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitością i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym.

Powyższego wymogu nie spełniła skarżąca powołując się na wadliwość ustaleń Sądu drugiej instancji w kwestii obowiązków stron wynikających z umowy o roboty budowlane. Podnoszone przez nią zastrzeżenia - co należy podkreślić - w swej istocie dotyczą zagadnień dotyczących wykładni umowy z dnia 2 października 2014 r. o roboty budowlane zawartej przez strony. Sąd Okręgowy ustalił bowiem, że

roboty, za które strona powodowa żądała zapłaty, były objęte zakresem rzeczowym tej umowy, w której przewidziano wynagrodzenie ryczałtowe. Uzasadniało to oddalenie powództwa obejmującego żądanie zapłaty dodatkowego wynagrodzenia za te roboty. Tymczasem skarga kasacyjna nie zawiera w ogóle zarzutów naruszenia przepisów dotyczących wykładni umów, których uwzględnienie byłoby niezbędne do dalszego badania, czy stronie powodowej przysługuje dochodzone pozwem wynagrodzenie. Zarzuty skargi kasacyjnej, z którymi strona powodowa wiąże oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, opierają się na założeniu sprzecznym z ustaleniem Sądu drugiej instancji, że powódka dochodziła wynagrodzenia za roboty, które nie były objęte umową, gdyż nie przewidziano ich w dokumentacji projektowej. Skarga kasacyjna oparta na tak sformułowanych zarzutach wypełniających podstawę skargi określoną w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. nie może być uznana za oczywiście uzasadnioną.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

ke